

K. UNIDANATHA MUDALIAR.

தத். எந்த.

தேவாரநகரம்

சுத்து அதவைதி அருட்கவி

ஸ்ரீ விஸக்ஷணானந்தஸ்வாமிகள்

அருளிச்செய்த

பிரமநிஷ்டை

அமர் சி. அருட்கவி
அவர்களின் நினைவு அருள்வாய்.

திருமதி சியாமளா அருட்கவி
(1982) இஃது

திண்டுக்கல்

சுப்பாநாயக்கர் அவர்களால்

திருச்சிணைப்பள்ளி
ஜெகம் அண்டு கோ., டாடஸன், பிரஸிஸ்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1919

ஓம்

பிரமநிஷ்டை.

பிரமநிஷ்டையைப் பேசவும் பேசிலாப்

பிரமநிஷ்டையு நிஷ்டையும் பிரமமே

பிரமநிஷ்டரியக்குறும் பிரமமே

பிரமநிஷ்டையும் பிரமமும் நிஷ்டையே. (1)

ஆத்திரமெல்லா நீக்கி யாத்திரமடைந்து நின்ற

பாத்திரக்கோ சமைந்தும் பாறிடவப் பாற்பார்த்து

நீத்ததை யறிந்துமப்பா னின்ற தோரவத்தைதாண்டிச்

சோத்திரச்சேட்டைநின்றூற் சொல்லுவர் பிரமநிஷ்டை. (2)

செய்தவ மெல்லாமாற்றிச் சீதரற்கர்ப்பித் தன்னே

ரைவகைப் புலனைமாட்டி யறுவகைப் பகைகையவிட்டி

யும்வகை நெறியுங்கேட்டு முயர்நிலை யடைதருளே

மையறும் பரமானந்த மகிழ்றும் பிரமநிஷ்டை. (3)

சாக்நிரங் கணவுமூடல் சகசமாயறிந்து தள்ளிப்

பாக்கியாஞ் குணியத்திற் பரமனமடைந்து மப்பா

லாக்கிய மனதையப்பா லாக்குறு மவத்தைதள்ளி.

நீக்கினு லதுவேவென்று நிகழ்த்துவர் பிரமநிஷ்டை. (4)

ண்ணுறுஞ் செய்கையெல்லாம் பரமெனக் கண்டுமிக்க
 வெண்ணுறு நினைப்பையந்த விடத்தினினிறுத்தி யெண்-
 ண்ணுத லாகுமந்த நாட்டமே நாட்டமாகப் பணி
 பண்ணிய வவதிதானே பரமிகும் பிரமரிட்டை. (5)

சர்குண மெல்லாந்தேர்ந்துஞ் சகசரைச்சார்ந்துஞ் சார்வா
 யிற்குணமறிந்து பின்னே யியலுறுங்குணத்தைச் சார
 னற்குண நாட்டமின்றி நற்பரம்பொருளே தானுஞ்
 சிற்சபாவத் தானிற்றல் செப்புவர் பிரமரிட்டை (6)

ஆகம மறிந்துமத்தா லாகுறும் பயனறிந்து
 மேகமாந் தன்னைக்காண விச்சையுற்றடியர் பாத
 மேகியே யவராற்பெற்ற யியலுப தேசத்தாலே
 பாகியவிச்சை யெல்லாம் பறிதலே பிரமரிட்டை. (7)

எங்குமாய் நின்றநாமே யிலையென வெண்ணினாளு
 மங்கின மதையே கண்டு மகிழுவ மதனைத்தீர்த்து
 மங்கியா னாட்டமின்றி யறிந்ததை யங்கியாலே
 யிங்குற வறிந்துநாமே நாமெனல் பிரமரிட்டை. (8)

சகத்துள் சகங்களெல்லாஞ் சகமெனக்கண்டு சற்று
 மிகத்துறும் பொருளைவிட்டு மேகமாம் பொருளைநாடி
 யுகத்துறு மான்மானந்த வதுதனையறிய வொண்ண
 வகத்துட னிருக்குமந்த வவத்தையே பிரமரிட்டை. (9)

நிர்க்குணப்பிரம நிட்டை நிட்டையோ நிட்டைதானோ
 சர்க்குணமறிந்த ஞானர் சகசரேயில்லை சற்று
 முற்குண மூன்றுந்தள்ளி முயன்றவரென்பரானோர்
 மற்கடம் போற்பிடித்தால் வத்தூறும் பிரமநிட்டை. (10)

அவத்தைகளைந் துந்தூல மைந்துடனாகந்தள்ளி
 யிகத்தூறும்பாமூந்தள்ளி யிருக்கின்றவவத்தைதள்ளி
 மிகப்படரதுவுந்தள்ளி மின்மினி தள்ளிநின்ற
 மகத்தையேயென்பர்மிக்க மானதோர் பிரமநிட்டை. (11)

எச்சிலரவிடத்திருந்து மெம்மனமொன்றாயிட்டும்
 பாச்சுறுமகமும்பாறிப் பரமனம்பதமாயுள்ளி
 னீச்சுறுமாயையற்று நித்தியபரமானந்த
 மூச்சுடனகற்றிநின்ற முயற்சியே பிரமநிட்டை. (12)

அனித்திய விசாரமெல்லீ மனித்தியமென்றுவிட்டு
 மினித்துய ராகாவென்ன வியலுறுமது நாமென்று
 தனித்துறுந் தகைமைபெற்றுந் தத்துவக்கத்துந் தள்ளி
 மனத்துறவறுத்து நின்ற மதியமே பிரமநிட்டை (13)

எண்ணிலா நினைப்புமற்று மெங்குமாம் பரமமாகி
 நண்ணிய நாதமற்று நாட்டமுந்நாயாக்கிப்
 பண்ணிய பருவமுற்றிப் பரமுதற்பரமமாகி
 யுண்ணிலை யுயரவாக்கி யுயர்வது பிரமநிட்டை. (14)

தத்துவமெஃதுண்டாமோ தகையுடன துவந்தள்ளி

மத்திமதுவந்தள்ளி மார்க்கமாஞ்சித்திதாண்டிச்
சத்திய வெண்ணமான சார்பதுந்தள்ளி நின்ற

வத்துவேயல்லாதாகும் மகத்ததும் பிரமரிட்டை. (15)

தொழிலதே உலகமாகத் தோற்றியபடியால் மிக்க

வழிவிலா வதனைப்பெற்று மகமுறவாக வெண்ணித்

தொழிலதைச்செய்தால்ஞானஞ் சேருமோதொழிலேயற்று

மிழிவிஷாவகத்தையாங்கே யிறுத்துதல் பிரமரிட்டை. (16)

அயர்விலா வகத்தோடெண்ணி யயர்வறுமகத்தர் தம்பா

லுயர்நெறியுற்றுமந்த வுண்ணிலையுள்ளே காட்டிப்

பயமிலாப்பரமவின்பம் பார்த்துடன துவேயாத

லியலதுவாகுமென்ப ரீதுதான் பிரமரிட்டை. (17)

சாம்பவி யிராஜயோக சாதனைமுடிந்துமப்பாற்

சாம்புறுஞ் சாந்தமுற்ற சகசமாஞ்சாந்தி பெற்று

மாம்பல வீதத்தாலொக்கு மதிகமாஞ்சமாதி முற்றித்

தேம்படு தேவன்றானுத் தேருதல் பிரமரிட்டை. (18)

சகமெலாஞ் சுற்றிவந்துஞ் சத்துநேரறிந்தாரில்லை

யிகப்ரமிரண்டிமற்று மீசனே யானென்றெண்ணு

மகமதுமற்று நின்ற வவசரந்தனிலேயாகு

மகமதினூ றுமின்ப வாகமே பிரமரிட்டை. (19)

சோத்திரமுத லேந்துன்பந் துரிசறத் தள்ளியப்பா
 லாத்திரமனதை யாற்றி யகந்லையறியவுள்ளே
 காத்திருந்திறுக்கும்வேலை கண்ணினுட்டோன்றுஞ்சோதி
 பாத்திரமல்லையப்பாற் பதியது பிரமரிட்டை (20)

எண்ணிலாபூழிதோறு மேகமே யிருந்ததென்று [மோ
 மெண்ணிலா வேதஞ்சொல்ல வறிந்தது மெண்ணுண்டா-
 கண்ணினுற்றானே காணுங் ககனத்தையறியவெண்ணி
 யுண்ணிலநாடு மப்போ துயர்ந்தது பிரமரிட்டை. (21)

வாதினாலறியவொண்ண வத்துவைவழியதாக்க
 காதினற் கேட்டதாலே கண்டதுமாமோ வென்ன
 ஆதியமதனாலென்று முயர்பரநிலையை யுன்னி
 யேதினா லாகுமந்த வியலது பிரமரிட்டை. (22)

அளவிலாத்தத்துவத்தை யறிந்தனனம்மவம்மா
 களவுறுமனமே யென்றன் கருத்தினிற்கண்டதாலே
 யுளமிகப்பொலிவுகொண்டு முயர்நிலையதுவேமிக்க
 வளமுடன்மதித்துநோக்கி வதிந்ததும் பிரமரிட்டை. (23)

நால்வகைப்பிரதிபந்த நால்வகைகச்சாதனத்தா
 லாலுறு மரன்றனானை யடங்கியே யழிந்ததான
 லோலமிட்டோடுமாயை யுயர்நிலைப்பசையுமற்றுக்
 காலுறநின்றனானே காணிலாப் பிரமரிட்டை. (24)

சென்னெறிமிகவேகொண்டு சேதனற்காக்கியந்த
 நன்னெறி முடியுமட்டும் நாட்டமே நாட்டியுள்ள
 மென்னெறி வழிச்செல்லாது மிகுந்தபினைகமான
 வந்நெறிச்சென்றுமாங்கே யமருதல் பிரமரிட்டை. (25)

ஒவ்வொரு சமயவாதருட் குடையுழன்று ருது
 மவ்வவச் சமயந்தோறு மமர்ந்துறைய மலத்தேவைச்
 செவ்வையாய்க் கண்டுமொன்றே தேர்ந்தபின் சேருமற்ற
 கவ்வியவுரு வாமஃதே கண்டதோர் பிரமரிட்டை. (26)

மனத்தினின் றுலகமெல்லா மாதிரியனுட்டித் தார்த்துக்
 கனத்துற வகமேகொண்டு காட்டினி லானாலுந்தா
 னினத்துடனிருந்து சாதித் திருந்தவர் தமக்குத்தோற்று
 மனத்துற விழந்துநின்ற மார்க்கமே பிரமரிட்டை. (27)

பூதமாந் தடைகள் மூன்றும் பூதத்தா லிறக்கச்செய்து
 வாதமாந் துன்பநீங்கி வழிப்படு தெய்வந்தீர்ந்து
 மேதமா மூன்றுநீங்கி யிருந்தபினைகமான
 சாதனை யிழந்து நின்ற சார்பதே பிரமரிட்டை. (28)

ஆந்தர வுலகமைஞ்ஞா ருகுறு மதுவுமிந்த
 வேந்துறு முலகமெல்லா மிகத்துறவறுத்து நேராய்
 வாய்ந்துள வொன்றேநிற்கு வஃதையுமறுத்து வாழ்த்திப்
 போந்துட னஃதுந்தீர்ந்த பூமியே பிரமரிட்டை. (29)

ஒளியினுற் காணுமிந்த வுலகமே தானென்றெண்ணி
வளியுறு வழக்கமின்றி வருவிகற்பத்தினின்று
மளியனாயான தன்னு லாகியவமளியேறிக்
களிதரு மதுவுரின்ற கணக்கதே பிரமரிட்டை. (30)

வார்த்தைக ளுதிக்கு மந்த வழியது மென்னவென்று
பார்த்தபின் றன்னைப்பார்த்துப் பார்த்திடம்பரிந்துவிட்டுக்
காத்திருந் தப்பாற்கண்ட கரியதுங்கழலவிட்டுப்
பார்த்திருந் திலங்குமாங்கே பயில்வது பிரமரிட்டை. (31)

எண்ணு மாருமட்டு மியலறுமினிமை யாய்ந்து
மண்ணினி னெதிரேநரட்ட மாற்றியே மதியனாகி
வண்ணமும் வானமுற்ற வழிவழி வழக்கமாக
நண்ணிய நாதாந்தத்தின் நலமதே பிரமரிட்டை. (32)

சற்பனை கழிந்துகாணுங் காணமுங் கழிந்துபற்று
முற்பல முரணுந்தீர்ந்து முதலுந்தள்ளித்
தற்பர ஞானமாய்ந்துந் தனிரிலைபெற்று மஃதுங்
கற்பிதமாகி ரின்ற ககனமே பிரமரிட்டை. (33)

சாக்கிர சொப்பனங்கள் சாற்றியசுழுத்தி மூன்று
மாக்கிய மனமதின்றி யறிவினையறிந்து மப்பா
லூக்கமா யுறக்கங்கொண்டு முயர்நிலை யுயரத்தூக்கி
வாக்கினு லறியவொண்ணு வதித்துவம் பிரமரிட்டை. (34)

சிவபரமான சத்தி சேர்வுறுஞ்சேதனன்றான்
 பவபரமாக மாற்றிப் பண்ணிய சமாதிபற்றி
 வுவுமுறுமார்க்கமின்றி யுண்ணிலை யறவே விட்டுக்
 கவலையைக் கண்டுமாற்றிக் களிப்பதே பிரமரிட்டை. (35)

சோம்பலை யறுத்துத்தள்ளிச் சுருக்கமாய்ச் சூக்கமான
 நாம் பல வுபாதி யாலே நவின் றநாமங்கள் விட்டுப்
 பரம்பணையானே விட்டுப் பரமிகு மரணவிட்டு
 வோம்பியவுவ கையற்று முயர்வதே பிரமரிட்டை. (36)

எவ்விட மிருந்தாலந்த விடமதுவுமிருக்கும் வந்த
 வவ்விட மதனாலந்த வாருயிரடைய மாற்றி
 வவ்விய வகத்தால் மன்றும் மானவன் மகிழுஞ்சோதி
 யவ்வித மிருக்கும்போ தறிகுதல் பிரமரிட்டை. (37)

சத்துடனிருக்கு மந்தச் சற்குணத்துடனே விட்டு
 மத்திமவ வத்தை யைந்து மாற்றியே நிருவிகற்ப
 முத்தம மில்லையென்ன வுண்ணிலையறவே விட்டுச்
 சத்தியமின்றி நிற்குஞ் சகசமே பிரமரிட்டை. (38)

சருவமுஞ் சத்தியந்தா னாகிலுஞ் சகசானந்த
 மருவ் மாயிருப்பதாலே யாதினுமிராக மின்றிப்
 புரிமய லகற்றியப்பாற் போயதின்பக்க மில்லாக்
 கரியது மறவேவிட்டுக் காண்பதே பிரமரிட்டை. (39)

சாதனமின்றி யெங்குஞ் சார்பதுஞ்சரித்து நின்று

மோதுறு முயர்ந்த வண்ண முயர்நிலை யுள்ளேதேக்கிப்
பாதக மில்லாதான பண்டிதத் தன்மைவிட்டு

மேதுறுமப்போ தாகு மின்பமே பிரமரிட்டை. (40)

திருசிய மகற்றிநின்ற திருக்குவே பிரமரிட்டை

திருசிய மனைத்துநின்ற திரமதே பிரமரிட்டை
திருசியத் தப்பாலாகுந் தெய்வமுங் கடந்துநின்ற

திருசியவு வகையற்ற தீரமே பிரமரிட்டை. (41)

சுகமெலாஞ் சுகமாய்நின்ற சூத்திர ரூபமான

வகமெலா மறவேவிட்டு மாபரவித்தை யற்று
மிகவுரை வேதவாக்கின் விரிமன மதனைவிட்டு

மகவுளமறிந்து நீத்து மாதலே பிரமரிட்டை. (42)

சாந்தமுஞ் சார்பாய்க்கெரிண்டு சத்துவ சேடமற்றுச்

மாந்திய மனமுமற்று மதிநினை வனைத்துமற்றுச்
சேந்திய சித்துமற்றுச் சிற்பரவியோம மற்றுக்

காந்திய பரமவின்பங் கழிதலே பிரமரிட்டை. (43)

ஆகமமுடிவுக் கப்பாலாகிய வறினுவக் கண்டு

மாகம விலக்கங்கண்டு மறிவுறுமதனைத் தள்ளி
யாகவரிடத்தினாற்றி யத்து விதத்தைப் போற்றிப்

பாகமா மதுவுமற்ற பரமமே பிரமரிட்டை. (44)

யாதனா வுடலுமிக்க யாதினு மதிட்டானத்தி

னாதலா லுலகமெல்லா மறிந்தபி னறிதலான
வாதனை வழியுமற்று விண்ணின் நிழிந்துவான
வேதனை யற்றுகின்ற விரிவதே பிரமரிட்டை. (45)

முக்குண மூன்றுஞ்சேர்ந்து முயன்றதை யறுத்துத்தள்ளி
யக்குண மதையுந்தள்ளி யறிவுரு வறிந்துநீத்து
முக்குணத்தி ரோதைமாற்றி முதலவன் முதன்மைபெற்றுஞ்
சிற்குணச் சபாவந்தள்ளிச் சிறப்பதே பிரமரிட்டை. (46)

ஆதன மிருக்குமந்த வாதனமனைத்துந் தள்ளிச்
சேதனஞ்சேர்ந்து மிக்கச் சேத்திர மறிந்துநீற்றிக்
காதறுத்த தனாகண்டு கற்றறிந்திருக்கு மத்தை
வீதறச் செய்துமெல்ல விதிப்பதே பிரமரிட்டை. (47)

சுத்தவா தனையடைந்துஞ் சுத்தத்தைச் சுருக்கிமிக்க
வத்தனா ருளைப்பெற்று மாகமந்தோர்ந்து மஃது
மத்திமமென்றுநீத்து மகநிலை யடைந்து மாற்றிப்
பத்தியா லதுவுந்தள்ளிப் பறிதலே பிரமரிட்டை. (48)

எண்ணினு லெண்ணவொண்ணு விகத்தும் பதார்த்தமெல்-
கண்ணினற்காணலாகுங் கருத்தையுங்கடந்துமப்பா [லாக்
லுண்ணிலை யதுவுந்தாண்டி யுத்தமவுருவு நீத்துப்
பண்ணிய பரிவுமாற்றிப் பார்ப்பதே பிரமரிட்டை (49)

ஆத்தும ரிட்டைரின்று மடியரையடி யோடாங்கே

யேத்துறு மிவற்றையெல்லா மெள்ளவின்றி யெண்ணிக்
காத்திருந் திருந்துமப்பாற் கண்டதோ ரான்மவெண்ண
மாத்திய பின்னராங்கே மகிழ்வதும் பிரமரிட்டை. (50)

நாதமுங் கடந்தநாத வேதமு நண்ணியுள்ளி

லோதிலா வாறுமாற்றி யுயர்ந்தவ ருயர்வைப்பற்றி
வாதினாலி றுத்து வண்ணவாக்கியஞ் சேர்தனித்தே

யேதின லுருகுமாக மிருப்பதும் பிரமரிட்டை. (51)

பாரமார்த் திகமாஞ்சத்தை பிராதிபாசிகமும பார்த்து

மாறனார் வியாவகாரசத்தையு மறிந்துதள்ளிப்

பாரமார்த் திகத்தின்பாரம் பார்த்துடன் பதியைத்தள்ளிச்

சோரனா முடிவினின்ற சொரூபமே பிரமரிட்டை. (52)

ஆத்துமம் பிரமந்தெய்வ மாகிய நாமங்கொண்ட

தேத்துவ மருளைத் தள்ளி யெண்ணுவ மதையுந்தள்ளிக்
காத்துரு வகத்தைத் தள்ளிக் கருத்தின லாத்துமத்தி

லேத்தியே கறைத்துநின்ற வியல்பதே பிரமரிட்டை. (53)

சுந்தரமாதர்தங்கள் சுகத்தையே நூடியந்த

வந்தமாஞ் சுகமு மெங்கே யிருந்துடன் வருவதெண்ணிப்
பந்தமற்றிருக்கு மந்தப் பார்வையே பார்த்து ழிக்க

வந்தமு முடிவு மின்றி யாவதே பிரமரிட்டை. (54)

சுகமய மாகுமின்ப சாலமுஞ் சதுரதாக

விகபரமுடனே விட்டுமெம் முடமிருக்கு மந்தச்
சகவிவகார மெல்லாஞ் சார்புடன் சரித்துத் தள்ளி
ககனமே தானூகின்ற கதியதே பிரமநிட்டை. (55)

தத்துவந் தொண்ணூற்றாறுந் தாண்டிய வவத்தைத் தள்ளிக்
யத்துவா நிச்சயந்தர னாகுறு மதுவுந்தள்ளிப்
பத்தியா லகத்தைப் பற்றிப் பரமிதி னாகம்போர்த்து
ரித்திய வத்துதன்னில் நிலைப்பதே பிரமநிட்டை. (56)

துரியமுந் கடந்து நின்ற துரியத்தைத் தூரத் தள்ளிப்
பரிவுடன் றுரியாதீதப் பரமதைப் பார்த்து மிக்க
வரியதாமதனைத் தானா யறிந்தனுபவித்து மஃதுஞ்
சரியில தென்றுவிட்ட சகசமே பிரமநிட்டை. (57)

விட்டபின் வெளியா மென்று விளம்புவ ரதுவுந் தள்ளிக்
கட்டறமதுவு நீத்துக் காரணப் பிரமந் தள்ளி
மட்டிலாவதுவுந் தள்ளி மார்க்க மெல்லாமுந் தள்ளி
விட்டவரதுவே யாகும் விமலமாம் பிரமநிட்டை. (58)

சாத்திரமறிய வெண்ணிச் சாத்திரமறிந்து தள்ளிக்
கோத்திரந் குலங்கள்விட்டுக் குடிபடை யறுத்துநீத்து
வாத்திமத் தன்மைவிட்டு வழிதெரிந்த தனிற்செல்லு
மாத்திர மதுவும்விட்டு மகிழ்வதே பிரமநிட்டை. (59)

தத்துவ முப்பத்தாறுந் தனித்தனி தனித்துநோக்கிப்
 பத்தியா லதுவுந்தள்ளிப் பார்வையைப் பரமேயாக்கி
 யித்திர மினி துநண்டு மீசனையா நென்றெண்ணு
 மத்திற மகற்றிரின்ற வறிவதே பிரமரிட்டை. (60)

சகத்துறுஞ் சமயமெல்லாஞ் சார்ந்துறுஞ் சகசத்தேவே
 யகத்துறு மான்மாவென்ன வகத்தினிற் சலனமின்றி
 யகத்துற நினைத்து நின்ற வாதியாம் பிரமந்தன்னி
 னிகத்துற விருக்குமந்த வியல்பதே பிரமரிட்டை. (61)

அவத்தைக னோந்துந்தள்ளி யாகமா மூன்றுந்தள்ளி
 யவத்துறு மகமுந்தள்ளி யறுவகைச் சமயந்தள்ளி
 யவத்துறு மின்பந்தள்ளி யள்ளிய வாகந்தள்ளி
 யத்துடனவ மேயாதல் அவமிலாப் பிரமரிட்டை. (62)

பத்தியாலவினைப் பார்க்கல் பயமறும் பயத்தினோடு
 முத்தியினியலை யாய்ந்து முழுமுதனாமே யென்னுஞ்
 சத்துடன் சித்துந்தள்ளிச் சார்ந்திடு மப்பாலுற்ற
 வத்துவே யல்லாதந்த வழக்கமே பிரமரிட்டை. (63)

ஆனந்த நிலையைக்கண்டு மஃது நும்மிடத்திற்றானே
 யானந்த மாகுமென்ன வறிந்தபி னதுவுந்தள்ளி
 யானந்த சொரூபநாட்ட மதிகமா மருட்போதுத்தி
 லானந்த மற்றுநின்ற வறுதியே பிரமரிட்டை. (64)

கண்டதுந் தள்ளிநின்ற ககனமுங் கண்டுதள்ளி
யுடதுந் தள்ளியப்பா லுயர்ந்ததுந் தள்ளிநின்ற
யுண்டலை யதுவுந்தள்ளி யுத்தமச் சமாதிதள்ளி
மெண்டரும் பிரமானந்த வியலதே பிரமரிட்டை. (65)

ஏம். தத். ஸத்.

